

at de også vil være i stand til at bekæmpe en fjendes opfølgende enheder (2. angrebsbølge).

Vejledningen ligger inden for rammerne af NATOs gældende strategi, men vil først få virkning, når det politisk er blevet besluttet, hvilken prioritet der skal gives bekæmpelsen af 2. angrebsbølge.

Dette spørgsmål vil blive drøftet af NATOs ministre i forbindelse med forelæggelsen af den brede militære konceptramme, som det er vedtaget at lade udarbejde, og hvori FOFA vil indgå som et af elementerne, jfr. min redegørelse i folketinget den 22. marts 1984.

Drøftelsen vil efter det foreliggende ikke finde sted før ministermødet i december 1985.«

Af hensyn til at holde begreberne klart adskilt bør det her nævnes, at det er fuldt ud korrekt, at den nye doktrin ikke ændrer ved strategien for det fleksible svar, som er NATOs overordnede strategi.

Der er derimod tale om en ændring af NATOs taktiske retningslinjer for den militære krigsførelse i Europa, og her kan der gennemføres ændringer af meget vidtgående praktisk betydning uden at der dermed sker en formel ændring af »flexible response«-strategien, der netop er så fleksibel, at den vil kunne omfatte næsten hvad som helst på det taktisk-operative niveau for så vidt angår de vesteuropæiske troppstyrker.

Bag beslutningen om den nye angrebsdoktrin ligger USA og NATOs ønsker om at fremskynde oprustningen med en række nye integrerede og teknisk avancerede våbensystemer, som det f.eks. fremgår af den i august 1982 vedtagne Field Manual 100-5, Operations, der i høj grad bygger på brugen af disse avancerede våbensystemer.

Den nye doktrin vil afføde en ny kaprustning på dette område, idet Warszawapagten jo vil svare igen med også at ændre sine taktiske doktriner og indføre nye våbensystemer, der kan neutralisere de nye langtrækkende vestlige præcisionsvåben.

Hertil kommer de vurderinger af FOFA, som det socialdemokratiske forbundsmedlem Karsten Voigt ifølge Information den 13. november 1984 har fremlagt i en rapport om sagen. Voigt mener, at FOFA allerede er forældet, da Sovjetunionen foretager ændringer i sine doktriner, der skulle hindre FOFA i at få betydning.

Ifølge disse oplysninger vil Sovjetunionen lægge hovedvægten på første angrebsbølge, hvorfor det skulle være af mindre betydning at ramme anden

og tredje bølge.

Men Voigt har ikke nødvendigvis ret i sin vurdering. Kun hvis FOFA er ment som en defensiv doktrin, kan den således være forældet. Når man derfor ikke har opgivet den, men tværtimod satser meget på den i NATO, så hænger det formentlig sammen med, at FOFA slet ikke er så defensivt et redskab endda. Hvis nemlig det dybe slag bruges før første angrebsbølge nogensinde når frem, så kan det forklares, hvorfor man holder fast i doktrinen. Dette svarer til, hvad der i debatten om de nye doktriner er blevet betegnet som »forebyggende angreb« eller »offensivt fremskudt forsvar«. Det er naturligvis meget afgørende at få afklaret, om FOFAs retningslinjer kan tjene et sådant offensivt formål.

Men hvem er da denne nye doktrin til gavn for? Ikke befolkningen, hvis sikkerhed forringes. Derimod i ganske usædvanlig udstrækning for dødens købmænd. For rustningsindustrien lægges her grunden til kommende yderligere milliardprofitter, og for USA's regering, der jo stedse ser det som sin hovedopgave at skaffe sin egen rustningsindustri ordre, har den nye doktrin den store fordel, at det nu i højere grad er de vesteuropæiske skatteydere, der er udset til at betale.

Efter forslagsstillernes opfattelse bør en sådan beslutning ikke kunne træffes, før folketinget på baggrund af en offentlig debat har haft lejlighed til at tage stilling til sagen, og derfor er det afgørende, at Danmark søger NATO-beslutningen ophævet eller i hvert fald udsat, indtil dette har været muligt.

Endelig må det sikres, at Danmark ikke på nogen måde bindes af den nye doktrin, før folketinget har haft sagen til drøftelse. Forslaget indebærer altså, at Danmark på NATO-forsvarsministrenes møde den 4.-5. december 1984 meddeler, at FOFA ikke er bindende for Danmark, danske styrker, NATO-kommandoer, hvorunder danske styrker er underlagt o.s.v.

Forslaget indebærer endvidere følgende beslutning om tilslutning til FOFA-doktrinen:

Regeringen pålægges at afgive en redegørelse i folketinget med efterfølgende redegørelsesdebat.

På baggrund af debatten kan regeringen så – hvis den fortsat ønsker at fremme sagen – fremsætte forslag til folketingsbeslutning om Danmarks tiltrædelse af FOFA-doktrinen.